

Документ подписан простой электронной подписью
Информация о владельце:
ФИО: Тарасова Ирина Владимировна
Должность: Проректор по учебной работе
Дата подписания: 27.11.2022 17:44:33
Уникальный программный ключ:
8c45e14bf77dac42d4f8b124280a05e6949a0069

Православный Свято-Тихоновский гуманитарный университет

Филологический факультет

Кафедра общего языкознания и славистики

**ФОНД
ОЦЕНОЧНЫХ СРЕДСТВ
ПО ДИСЦИПЛИНЕ**

«Разговорный славянский язык (сербский)»

45.03.01 «Филология»

Профиль подготовки: Отечественная филология (со знанием современного славянского языка)

Квалификация выпускника: бакалавр

Форма обучения: очная

Москва, 2020 г.

Год начала обучения по учебному плану: 2019

Фонд оценочных средств разработан на основе рабочей программы дисциплины «Разговорный славянский язык (сербский)», входящей в состав образовательной программы направления 45.03.01 «Филология», профиль подготовки «Отечественная филология (со знанием современного славянского языка)».

Курс «Разговорный славянский язык (сербский)» заканчивается зачетом в 3, 5, 7 и 8 семестрах. Форма зачета предполагает устный или письменный ответ на два теоретических вопроса и два задания на анализ языковых фактов. В качестве дополнительного вопроса учащемуся предлагается дать определение лингвистическому термину. К зачету допускаются студенты, своевременно и успешно выполнившие все необходимые письменные работы.

Текущий контроль успеваемости осуществляется на основе комплекса письменных и устных работ, заданий. Домашние задания в основном ориентированы на проверку сформированности начального (минимального) уровня компетенций, однако потенциально обучающийся может содержательно выстроить их таким образом, что можно будет судить и о сформированности базового и повышенного уровней. Контрольные работы могут быть применены для выявления минимального, базового и повышенного уровня сформированности компетенций у обучающихся в зависимости от их подготовки и способностей, что отражено в рабочей программе дисциплины.

КОНТРОЛЬНЫЕ РАБОТЫ, ДОМАШНИЕ ЗАДАНИЯ

Вопросы

1. Экстралингвистические стилеобразующие факторы применительно к данному тексту (сфера общественного сознания, отраженного в тексте: научная, деловая, бытовая; форма и вид речи: письменная/устная, монолог/диалог; способ общения коммуникантов: официальное/частное, контактное/дистантное, межличностное/массовое непосредственное/опосредованное).

2. Языковая функция, доминирующая в данном тексте (информативная, воздействующая, побудительная, коммуникативная, эстетическая).

3. Доминантные стилевые черты, проявляющиеся в данном тексте.

4. Языковые средства их выражения (лексические, морфологические, синтаксические).

5. Вывод о принадлежности текста к стилю, подстилю, жанру.

ТЕКСТЫ ДЛЯ ДОМАШНЕГО И КОНТРОЛЬНОГО АНАЛИЗА

Српска слава или крсно име

По речима св. апостола Павла хришћанска породица је мала црква (Филим. 1:2). И као што је сваки хришћански храм посвећен једном светитељу, кога слави као свога заштитника, тако се и српске породице стављају под окриље једног светитеља, коме се као свом молитвеном заступнику пред Господом обраћају, и кога као заштитника породице поштују и редовно, с колена на колена, са оца на сина, сваке године славе.[1]

Крсно име – слава, диван је израз православне вере, која је тако дубоко усађена у српској народној души. Слава је и нарочито обележје српског народа, јер се прославља само међу Србима (у целини узев). Циљ ових редова је да послуже правилнијем разумевању и достојнијем прослављању крсног имена.

Шта је слава?

Наши преци примили су хришћанство у деветом веку и, уместо дотадашње идолопоклоничке вере, прихватили су веру у једнога Бога. Просвећивани хришћанским учењем, одбацујући идолопоклоничко приношење жртава, упућивали су Господу молитве за здравље, срећу и напредак свога дома и свој. Иако су се Богу молили свакога дана, наши преци имађаху Један дан у години, у који су захваљивали Богу за сва добра којима их је обдарио. Тога дана они су прослављали успомену на оног хришћанског светитеља, кога су нарочито поштовали као свог заштитника, чији им је хришћански живот био пример који су настојали да следе. Томе светитељу обраћали су се да пред Господом буде њихов заступник и тумач њихових молитава.

За своје заштитнике и молитвенике пред Богом наши стари узимали су Пресвету Богородицу, или хришћанског светитеља на чији су се дан крстили -тј. примили хришћанство (и њихову успомену прослављали су они иа дан рођења или телесне смрти светитеља, или на дан преноса светитељевих моштију).

Просвећен, дакле, хришћанском науком човек је дошао до сазнања да се Бога, који управља светом, не треба плашити нита Му се у страху молити, ако се живи по заповестима-Његовим. Не из страха већ из љубави човек се обраћа Богу и прославља успомену на светитеље у жељи да, следећи њихов блажен и богоугодан живот, постане достојан свих дарова, које милошћу Божијом прима.

Обичај приношења жртава, остао од старине, није се код свих новокрштених одмах и лако искоренио. Мисионарска делатност Грчке и Латинске цркве постигла је само делимичне успехе међу досељеним народима на Балкану. Они нису успели да потпуно хришћанизују многобожачке словенске масе. Пут за истинско и разумно усвајање хришћанства полако је

припреман. Иако су примили хришћанство, многи су и даље наставили да приносе жртве заштитницима свога дома и своје породице – хришћанским светитељима – као што су и раније, у идолопоклоничко време чинили. (Стока, која је била намењена као жртва светитељу, догоњена је црквама код којих је и клана, а њено месо служило је за гозбу. Тај обичај одржао се код многих доста дуго).

Тек је светосавски покрет, дубоко хришћански и народни у исти мах, одиграо одлучујућу улогу у коначној хришћанизацији Срба. Св. Сава и његови следбеници и мисионари у српском народу, енергично приступају еванђељском просвећивању Срба. То је управо последњи и одсудан ступањ хришћанизације српског народа. Мисионарска делатност светосавске Цркве, активна на свим пољима народног живота, испољила се пре свега у борби против остатака многобоштва у народу.

Овим је било обухваћено и прослављање крсног имена славе. Забрањено је дотадашње приношење жртава, као и приређивање гозби код храмова. Сврха нових одредаба била је да се сви многобожачки моменти у обичајима ликвидирају. Одређено је да се у црквама може прослављати спомен на светитеље само онако како то хришћанима доликује, т.ј. разни земаљски плодови могу се принети ради благослова, а не ради приношења жртве и гозбе.

Тако светосавска Црква има одлучујући значај у стварању крсне славе, овакве каква је она данас. Постанак и развитак данашње српске крсне славе мора се зато посматрати у општем склопу светосавске активности. Светосавској српској Цркви пошло је за руком да створи данашњу крсну славу као искључиво српско-православну и црквено-народну породичну свечаност.

Творци славе, онакве какву је данас имамо су, дакле, Св. Сава и његови непосредни ученици. Отуда и чињеница да само Срби, који су од XIII века непрекидно под одлучујућим духовним утицајем светосавске Цркве, данас имају крсну славу. Слава је, дакле, један вид мисионарске делатности светосавске Цркве, један облик њене борбе против идолопоклонства, за потпуну еванђелизацију српског народа у средњовековној Србији.[2]

Поучен од свога првог архиепископа и његових следбеника, и прихвативши начин прослављања крсног имена који је он одредио, српски народ је затим вековима тако прослављао, а тако и данас треба да слави.

Споменуто је, да је прослављање славе у њеном првобитном облику (за разлику од данашњег облика код Срба) било у обичају не само у српском народу, већ и код других православних народа. Али, код ових народа током времена прослављање крсног имена замењено је празновањем дана рођења појединих чланова породице, или дана оних светитеља чија имена они носе. од славе настало прослављање рођендана и имендана (славу слави још изван Бугара, Румуна и Арбанаса, мада не онако како славу прослављају

Срби). Славу су стално славили једино Срби ма где се они налазили, и то не само православни Срби. Слава се налази и код Срба римокатолика (у Боки, Конавлима, Херцеговини, Далмацији, Словенији) па и код оних римокатоличких породица чији су преци били Срби. Отуда је и настала она народна изрека: *"Где је слава ту је и Србин"*.

ШКАЛА ОЦЕНИВАНИЯ КОНТРОЛЬНЫХ РАБОТ

Шкалы оценивания		Критерии
Традиционная	Баллы	
Отлично	20-30	<p>Обучающийся</p> <ul style="list-style-type: none"> – полно излагает изученный материал, дает правильное определение понятий; – обнаруживает понимание материала, может обосновать свои суждения, применить знания на практике, привести необходимые примеры не только из учебных пособий, но и самостоятельно составленные; – излагает материал последовательно и правильно с точки зрения норм литературного языка.
Хорошо	14-19	<p>Обучающийся</p> <ul style="list-style-type: none"> – полно излагает изученный материал, дает правильное определение понятий; – обнаруживает понимание материала, может обосновать свои суждения, применить знания на практике, привести необходимые примеры не только из учебных пособий, но и самостоятельно составленные; – но допускает 1-2 ошибки, которые может исправить самостоятельно, и 1-2 недочета в последовательности и излагаемого
Удовлетворительно	10-13	<ul style="list-style-type: none"> – обнаружено усвоение основного материала; – при ответе допущены неточности; – при ответе даны недостаточно правильные формулировки; – нарушена последовательность в изложении программного материала; – возникли затруднения в выполнении практических заданий.

Неудовлетворительно	0-9	– обнаружено незнание программного материала; – при ответе возникли ошибки; – имеются затруднения при выполнении практических работ.
---------------------	-----	--

ПРИМЕРНЫЕ ВОПРОСЫ К ЗАЧЕТУ

1. Культура речи как учебная дисциплина. Общие проблемы культуры речи.
2. Язык и речь.
3. Нормы сербского литературного языка.
4. Разновидности речи.
5. Текст и его строение
6. Функциональные стили речи
7. Научный стиль речи.
8. Устные жанры научного стиля речи.
9. Письменные жанры научного стиля речи.
10. Официально-деловой стиль речи.
11. Письменные жанры официально-делового стиля речи.
12. Публицистический стиль речи.
13. Публичное выступление.
14. Вербальная коммуникация.
15. Деловое общение: коммуникативные барьеры
16. Деловое общение: типология вопросов
17. Деловое общение: эффективность поведения
18. Этические нормы речевой культуры

ШКАЛА ОЦЕНИВАНИЯ ЗАЧЕТА

Форма промежуточной аттестации	Шкала оценивания		Критерии оценивания
	в оценках или баллах	% правильных ответов	
Зачет	Отлично	24-30	Обучающийся свободно владеет терминологией, умеет самостоятельно ориентироваться в проблеме и формулировать решения, адекватно и в полной мере анализирует материал
	Хорошо	15-23	Обучающийся свободно владеет терминологией (с возможными отдельными случаями неполного понимания), в целом

			самостоятельно ориентируется в проблеме и может сформулировать решения, но иногда допускает незначительные логические сбои; в целом адекватно анализирует материал, демонстрируя некритический уровень негрубых ошибок.
	Удовлетворительно	6-14	Обучающийся в целом ориентируется в терминологии, но допускает неточности, лишь отчасти ориентируется в проблеме и не всегда может формулировать решения; демонстрирует в целом понимание семантики и структуры текста, однако допускает ошибки, в т.ч. грубые, при анализе языковых явлений.
	Неудовлетворительно	0-5	Обучающийся или плохо, или вовсе не ориентируется в терминологии, не понимает проблему и не может самостоятельно формулировать решения; демонстрирует в целом непонимание языковых явлений, несмотря на отдельные правильные ответы, допускает много грубых ошибок в анализе.

Авторы к.филол. н. Хажомия М.И., к.филол.н. Альбрехт Ф.Б., Пашкова В.О.

Одобрено на заседании кафедры общего языкознания и славистики от « 20 » июня 2020 года, протокол № 06-20 .